

Käre Henry,

Jag är ledsen jag inte svarat på ditt brev från 21 maj 1989, och du tycker säkert att jag är en lat och otacksam typ. Jag har egentligen ingen annan ursäkt än att det har tagit min hustru lång tid att återhämta sig från operationen. Hon känner sig nu mycket bättre och jag har lite tid över. Jag har inte glömt dig och skulle skriva till dig för att tacka för tidningarna, men jag ber om ursäkt för att det tagit tid.

Jag hade hoppats att några svenskar som spelar golf skulle dyka upp i år, men jag har inte sett dem. De skulle säkert kunna översätta artiklarna åt mig.

I vilket fall som helst så beskrev du i ditt brev I stort vad artiklarna handlade om.

Jag kommer ihåg de två flickorna som mötte mig när jag kom gående längs vägen från fältet där jag landat. Men konstigt nog förstod de inte vad jag sa, som de flesta svenskar gjort som jag mött sedan dess. Flickorna tog mig under var sin arm och ledde mig längs vägen. När jag letade efter en cigarett i fickorna trodde de nog att jag skulle dra ett vapen, ty då hoppade de undan och siktade på mig med sina gevär. Gevären var säkert laddade och jag undvek verkligen att göra några fler plötsliga rörelser!!

På väg till deras läger passerade en bil i motsatt riktning, bilen kördes av löjtnant Malmström och vi syntes i hans strålkastarsken. Han stannade bilen och klev ur, varpå jag skrek : ”pratar ni engelska”? Han svarade ”ja välkommen till Sverige”!

Jag förstod då att jag var i ett vänligt sinnat land, och det visade sig vara Skåne(?).

Vi behandlades alltid väldigt väl och löjtnant Malmström talade mycket bra engelska. När vi kom tillbaka till lägret frågade han mig om jag visste exakt var jag hade landat. Flickorna som hade plockat upp mig undrade om de kunde få min fallskärm, för av den kunde man göra fina underkläder!

Jag förmodar man hittade den, för min landningsplats måste ha varit mycket nära där de plockade upp mig.

Jag förmodar de upplevde natten lika livligt som jag och lyckas du kontakta dem så framför mina hälsningar.

Jag vet inte om löjtnant Malmström fortfarande lever, han var nog lite äldre än mig. Men om du kontaktar honom så framför mina hälsningar.

Jag skulle verkligen vilja träffa dig Henry en dag. Om vi har planer på att återbesöka Sverige så skall jag ge dig besked. Det här beror på hur min hustru återhämtar sig, men jag har en känsla av att hon på ett år eller så snart är sig själv igen och vi kan kanske då tänka oss ett besök.

Om du har några planer på att besöka Kanalöarna så låt mig veta. Vi skulle säkert ha mycket att prata om. Jag är mycket glad att du betraktar mig som din vän. Jag tackar för ditt intresse i mina krigsäventyr.

Jag avslutar nu och skall skicka brevet (min penna uppför sig konstigt) Ah nu blev det bättre jag bytte penna.

Jag beklagar än en gång att det dröjt.

Mina bästa hälsningar till er båda.

Douglas King